PROPAGIRANJE DOSADE

DODATAK 1

"SAN I ŠKOLA"

PREDPOEZIJA
/136 stihova/

STIH	DJELO	GODINA
12	SAN I ŠKOLA	1973.
6	PONEDJELJAK	1973.
4	GOSTI	1973.
6	MAMA	1973.
14	MAJMUN	1973.
7	RAD	1973.
11	MAGARAC	1973.
13	21. OKTOBAR	1974.
13	DJED MRAZ	1974.
50	KOVO I KRAVA	1978.

v. 2.00

PREDGOVOR AUTORA

U ovom dodatku su neke davno zaboravljene pjesmice...
Pjesmice sam počeo pisati između 1. i 2. razreda osnovne škole. To su bile djetinjaste, prilično banalne pjesme, ali ipak pjesme! Odmah sam počeo sa rimom koja ipak još nije bila dovoljno "čvrsta". Iz ovog perioda prezentiram prvih sedam pjesama. (Ostale, a bilo ih je još desetak, su bile u drugoj bilježnici koja na žalost nije sačuvana!) Napominjem da su složene po redu pisanja, tj. pjesma "San i škola" je moja prva pjesma koju sam napisao u životu, napisana je krajem osmog mjeseca 1973. godine. U trećem razredu sam počeo ići na literarnu grupu, ali je ubrzo i napuštam! Nije mi se sviđalo što sam morao pisati pjesme po narudžbi za neki svečani datum, a ne po svojoj želji. Ovaj moj stav je osobito vidljiv u pjesmi "Djed Mraz", koja je svojevrsno kreveljenje! Na literarnoj je nastalo 5-6 pjesama, ali većinom su izgubljene, sačuvane su samo dvije (21. oktobar, Djed Mraz). Zatim zaboravljam pisanje pjesama i posvećujem se drugim stvarima (klikeranje, žmire, petarde, barut, stripovi,..). U 6. osnovne se ponovo vračam pisanja pjesama sa mini epom "Kovo i krava" Kovo se motao oko Renate (moje prve ljubavi...) pa ga je svakako trebalo ismijati i zaraditi koji bod. Uspjeh pjesme je bio toliki da sam od Kove skoro dobio batina! Ponovo zapuštam poeziju jer sam ostvario cilj, tj. utalio se s Renatom!
U osmom osnovne nesretni Kovo se opet mota oko moje simpatije (zaboravio sam ime) i nastaje ep "Ode Kovo ode u hajduke!" Tek što se Kovo ohladio, kada sam mislio u akciju, Nenad je na brzinu utali! Nastaje ep "Ode Nenad, ode u hajduke!" Na žalost, ova dva epa su bila napisana u jednoj bilježnici koja je stradala u požaru! (Ili Kovo ili Nenad!) U prvom srednje u epu "Ode Began ode u Hajduke" ima puno stihova i radnje iz ova dva epa...

SAN I ŠKOLA

Idem ja u svoj san
brzo će da dođe dan!

A kad dan dođe
ja i stotinu đaka u školu pođe!

Tamo ćemo učiti
razne hijeroglife!

Nastava će brzo završiti!

Evo još sat, dva
pa je nastava gotova!

A kad prođe sat, dva
stotinu veselih đaka,
žuri svojim kućama!

PONEDJELJAK

Ponedjeljak je jedan dan loš
samo što ga ne bacim u koš!

Ali kada bi ponedjeljak bacio u koš
onda bi utorak postao dan loš!

Samo zbog toga se ne smiju
dani bacati u koš!

GOSTI

Gosti često gostuju
u domu maminom.
A mama ih otjera
u bakin dom!

MAMA

Mama je nervozna i ljuta,
uvijek nešto viče,
što se uostalom sve to nje tiče!

Ja je to često pitam,
a ona mi odgovara;
"Šuti mamlaze, hitam!"

MAJMUN

Majmun je hitao, hitao,
sreo bananu i nju upitao;

"Bananice mila moja,
da li znaš gdje je grm
banana roda tvoja?"

Banana mu odgovori;
"Eno tamo je grm banana
roda moga gdje potok žubori!"

Majmun je o'šao i došao
gdje potok žubori,
pa se najeo zrelih banana
i pošao svojoj kući u gori.

Kada je stigao u tu goru,
onda je zaspao i sanjao o moru!

RAD

Rad je nešto najgore
samo što ga ne bacimo u plavo more!

Ali rad je veći od plavoga mora
i samo zbog toga se mora
trpjeti ta stvar koja je najgora!

Ja to o radu kažem
ostali me ne shvaćaju i tvrde da lažem!

MAGARAC

Magarac je pjevao "Ija, ija, ija"
kad odjednom dođe opasna zmija!

Magarac reče; "Odoh ja u grm
da očupam jedan trn!"

Kada je izašao iz grma
u šapi je nosio dva velika trna!

Onda zmiju ubode
a zmija ode
da traži ljekovite vode!

Magarac zapjeva "Ija, ija, ija,
pobijedio sam opasnu zmiju ja!"

21. OKTOBAR

U Kragujevcu sam bio ja,
tamo je četa
malih đaka streljana!

Vidio sam kamen na kojem se uskliče u glas;
"Pucajte ja još držim čas!"

To se je događalo prije trideset godina
pročitao sam na jednom kamenu ja.

Bilo je još takvih kamena,
na kojima je bilo spomena
o toj četi đaka,
djevojaka i momaka
koji su u smrt otišli sa osmjehom na usnama,
a nisu ni slutili da se nikad neće vratit svojim kućama!

DJED MRAZ

Djed Mraz će nam uskoro poklone donijeti,
ali zapamtite on ne dolazi ljeti!

On će prije nove godine doći
i pogledati me s darovima ravno u oči!

U kesi će biti raznih poslastica
kojima bi se obradovala i mala cica!

Dobit ću i bon
sa kojim ću si kupit mali avion
koji će uvijek biti šampion!

Kad Djed Mraz helikopterom pođe
onda će nova godina da dođe!

Tako će u novoj godini sve opet ispočetka
a ja nemam više vremena da pišem ni retka!

KOVO I KRAVA

Kakvi su to prosti zvuci,
tako ružno ne psuju vuci,
a boga mi čak ni Turci!

To Kovo psuje,
kravici svojoj namiguje,
ljubavne planove snuje!

Misli Kovo; krava njega čeka,
oženit će kravu - imat će mlijeka,
kad već ima teka...

Oženi Kovo kravu,
krava Kovu tuče,
Kovo nju za rep vuče!

Udri krava i razbi Kovi glavu,
Kovo se svali mrtav na travu!

Krava ga sahrani,
jadna sada mora sama da se hrani,
nema Kove više
na spomeniku ovo piše;

"OVDJE LEŽI KOVO
KOJI NE ZNA NI JEDNO SLOVO.
KAD JE CRKO NAROD JE OSLOBODIO,
BOLJE DA SE NIJE NI RODIO!"

"SRCE TEBI VIŠE NE LUPA,
OVDJE LEŽI GLAVA TUPA,
DOBRO DA TI JE DUŠA CRKLA,
RADUJE ME ŠTO TI JE GLAVA PUKLA!"

"KAD SI CRK'O PLAKALA SAM OD SREĆE,
JER SREĆE OD TVOJE SMRTI NEMA VEĆE!
DONOSITI ĆU TI KOPRIVE A NE CVIJEĆE!
NEKA TI JE VJEČNA SLAVA!

RAZDRAGANA KRAVA

Kakvi su to nepoznati zvuci,
je su li vuci, ili provalili Turci!
Nit su vuci, nit su Turci,
to neko viče,
kao zmaj riče,
to krava jadna ciče!

Zašto ciči krava?
Zar je boli glava?
Il' na ježu spava?

Ne! Krava se je uvalila u dugove,
i izgubila drugove,
nema novca da porez plati,
zato jadna sada pati!

Odvedoše je da je kolju,
da plati Kovo muku tvoju!

Kovo je za narod glavu dao,
narod ga je i opjevao,
i ostati će vječno u ovoj pjesmi
dok u grobu ne isplijesni!